

Του Παναγιώτη Ιατρόπουλου

ΤΟ ΓΕΛΕΚΑΚΙ (κίτρινο) ΠΟΥ ΦΟΡΕΙΣ..... Είναι

σίγουρο πως όταν έγραφε ο Σπύρος Ολλανδέζος πάνω σε στίχους Γιαν. Θεοδωρίδη το ομώνυμο άσμα, τέλος δεκαετίας του '20 δε φαντάζονταν πως 100 χρόνια μετά, χιλιάδες κίτρινα γιλέκα σε μεγάλο μέρος της Ευρώπης θα το έκαναν σύμβολο. Ένας ακτιβισμός κάπως παράξενος, με σκληρές διαμαρτυρίες, που αγνοεί τις κομματικές γραφειοκρατίες και συγκεντρώνει πολίτες όλων των κατηγοριών. Αν κρίνω από τη πρωτοφανή σκληρότητα που τον αντιμετωπίζουν στη Γαλλία όπου πρωτοεμφανίστηκε, ή τα αιτήματά τους είναι προωθημένα ή ο Μακρόν ανησυχεί πολύ για κάποιους λόγους.

Δεν είναι δα και τόσο απλό να σε βγάζουν οι τραπεζίτες σα λαγό απ' το καπέλο και να μη μπορείς να κυβερνήσεις μια...Γαλλία. Δεν συμβαίνει τίποτα μεταφυσικό ή ανεξήγητο. Οι Γάλλοι μαζί με τους περισσότερους ευρωπαίους βλέπουν κατακτήσεις από την εποχή του λαϊκού μετώπου του Leon Blum του 1936, να γίνονται καπνός για λογαριασμό της..... ανάπτυξης, αυτής ντε... που οι έλληνες περιμένουν περίπου μισό αιώνα. Για λογαριασμό του πανευρωπαϊκού πλέον συστήματος εξουσίας τη κατασκευοφάντηση του κινήματος των κίτρινων γιλέκων, την ανέλαβαν εργολαβικά εξωνημένα ΜΜΕ που βάφτισαν αμέσως το κίνημα ακροδεξιό λες και ο Μακρόν είναι... ακροαριστερός. Η νέα ευρωπαϊκή νόρμα βλέπετε, απαιτεί ταφική σιγή από κάθε άνθρωπο που ζει από τη μισθωτή εργασία. Το πιο ακριβό πράγμα που δικαιούνται οι εργαζόμενοι είναι η... ίδια η δουλειά τους αλλά χωρίς δικαιώματα και απαιτήσεις, γιατί στην αντίθετη περίπτωση υπάρχει εκεί έξω ένας ολόκληρος εφεδρικός στρατός εργασίας, δηλαδή οι άνεργοι που είναι έτοιμος να... ορμήσει και με λιγότερα. Οι Γάλλοι είναι τα πρώτα θύματα αυτής της πολιτικής από τις τρεις μεγάλες ευρωπαϊκές οικονομίες.

Ο Μακρόν ετοιμάζεται να πληρώσει την ανάπτυξη με χρήματα από το κοινωνικό κράτος και αυτός είναι ο λόγος που οι Γάλλοι μαζί με πολλούς ευρωπαίους, διαπιστώνουν ότι τον χειμώνα δεν μπορούν να ζεσταθούν, το καλοκαίρι να κάνουν διακοπές, ενώ τα προγράμματα συνταξιοδότησης σε λίγο θα αρχίζουν 70 ετών. Είναι κοινή διαπίστωση πως τα στοιχεία της ευρωπαϊκής κοινωνικής συνοχής που έκαναν τους ευρωπαίους να διαφέρουν από τους άλλους λαούς, συλλογικές συμβάσεις εργασίας και κοινωνικό κράτος, ανήκουν στο παρελθόν. Στη πατρίδα μας για να διαπιστώσει κανείς το μέγεθος της παράνοιας, ακόμα και τα 20-30 ευρώ αύξηση το μήνα στο κατώτερο βασικό, θεωρείται από την αντιπολίτευση όργιο παροχών.

Όταν αυτό προέρχεται από ανθρώπους που αποτελούν προκλητικό δείγμα πολιτικής πλουτοκρατίας, μπορεί να θεωρείται καθαρή απόπειρα κοινωνικού διχασμού. Ένας διχασμός που δυστυχώς συνοδεύει πάντα, τις πολιτικές συνθήκες Δημοκρατίας της

Βαιμάρης και συχνά οδηγεί σε κάθε είδους εσωτερικές αναμετρήσεις. Τα παλληκάρια που κυβερνούν θα πρέπει να διαβάσουν καλά την αναφορά του Φρίντριχ Έρμπερτ προς τη Γερμανική Εθνοσυνέλευση στις 6-2-1919. "Ήμασταν στη κυριολεξία οι διαχειριστές της πτώχευσης του παλαιού καθεστώτος." Ήταν μια δυνατή δικαιολογία που όμως δεν τους απάλλαξε ιστορικά. Το καθεστώς ή σύστημα στην Ελλάδα είναι το πιο ανθεκτικό πανευρωπαϊκά και με μεγάλες διαβρωτικές ικανότητες. Κανείς λοιπόν αθώος. Ούτε οι πολίτες αφού τα έχουν δει όλα και έχουν ακούσει περισσότερα...

iatpan@hotmail.com